

derfor Miljø- og Energiministeriets opfattelse, at tilbagekaldelse kun bør finde anvendelse i særlige tilfælde, når andre retshåndhævelsesmidler har vist sig utilstrækkelige.

Fastsættelse af særlige vilkår i en af de tre situationer bør overvejes i de tilfælde, hvor der ikke er grundlag for at tilbagekalde godkendelsen, men dog behov for en styrket kontrolmulighed fra tilsynsmyndighedens side. Det kan efter omstændighederne – som efter § 34, stk. 2 – dreje sig om vilkår, der fastsætter, at egenkontrol fremover skal foretages af et uafhængigt laboratorium for virksomhedens regning; vilkår om etablering af sikkerhedsstillelse eller andre skærpende kontrolvilkår.

Tilbagekaldelse af en godkendelse eller fastsættelse af særlige vilkår forudsætter efter miljøbeskyttelsesloven og de almindelige forvaltningsretlige regler, at virksomheden får et varsel om, at en sådan afgørelse vil blive truffet, således at virksomheden har lejlighed til at fremkomme med indsigelser mod afgørelsen, inden endelig afgørelse træffes. Forvarsel af afgørelsen bør gives med en rimelig frist, således at virksomheden – i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden træffer afgørelse på baggrund af ændringer i ledelsesforhold – kan få lejlighed til at ændre i sin ledelsesstruktur, herunder sikre fratræden af personer, der er indtrådt i direktion eller bestyrelse i lyset heraf.

Afgørelser om nægtelse af at meddele kap. 5-godkendelse, tilbagekaldelse heraf eller fastsættelse af særlige vilkår på grund af tabt miljøansvarlighed kan påklages på samme måde som afgørelser efter lovens kapitel 5 kan påklages i dag, det vil sige til Miljøstyrelsen og for større og principielle afgørelser vedkommende til Miljøklagenævnet. Det må i den sammenhæng antages, at afgørelser på grundlag af miljøansvarlighedskriteriet efter Miljøklagenævnets vurdering vil have principiel karakter – i hvert fald indtil en fast administrativ praksis foreligger på området.

Efter de almindelige regler i miljøbeskyttelsesloven §§ 95-96 om opsættende virkning af klager har klage over bebyrdende afgørelser som udgangspunkt opsættende virkning, mens klage over begunstigende afgørelser som hovedregel ikke tillægges opsættende virkning. Dette princip foreslås fastholdt i forhold til afgørelser efter de nye regler i miljøbeskyttelsesloven kap. 5. Herefter vil klage over fastsættelse af særlige vilkår i en eksisterende godkendelse og klage over tilbagekaldelse af en miljøgodkendelse som udgangspunkt have opsættende virkning. Det bemærkes i denne sammenhæng, at klagemyndigheden kan træffe beslutning om, at klage over påbud og forbud ikke skal have opsættende virkning. På til-

svarende måde vil klagemyndigheden kunne bestemme, at klage over tilbagekaldelse af en godkendelse og klage over fastsættelse af særlige vilkår i en eksisterende godkendelse ikke skal have opsættende virkning.

Klage over vilkår, der fastsættes i en ny godkendelse, herunder fastsættelse af eller manglende fastsættelse af særlige vilkår, vil som udgangspunkt *ikke* have opsættende virkning, idet godkendelsen som sådan betragtes som en begunstigende forvaltningsakt. Det indebærer, at virksomheden, selv om der er klaget over godkendelsen, kan igangsætte aktiviteterne, dog på eget ansvar og uden begrænsning i klagemyndighedens adgang til at ændre eller ophæve den meddelte godkendelse, jf. miljøbeskyttelsesloven § 96, stk. 2.

Afgørelser efter de nye regler i miljøbeskyttelsesloven kap. 5, herunder afgørelser om fastsættelse af særlige vilkår, vil kunne påklages af de efter miljøbeskyttelseslovens regler klageberettigede. Det vil sige afgørelsens adressat samt enhver, der har en væsentlig individuel interesse i sagens udfald. Endvidere er visse miljøorganisationer m.fl. efter loven tillagt klageadgang i bestemte sager.

De administrative afgørelser i disse sager vil endvidere kunne indbringes for domstolene. Bestemmelsens andet stykke indebærer, at domstolene kan tillægge et sådant søgsmål opsættende virkning, således at tilbagekaldelse eller særlig vilkårsfastsættelse først træder i kraft efter domstolens endelige stillingtagen til den administrative afgørelse.

Det forudsættes, at miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af disse sager i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 35, stk. 2.

Til nr. 5.

Forslaget indebærer en mindre redaktionel ændring af bestemmelsen. Det fremgår af bestemmelsen i dens eksisterende udformning, at det alene er kommunalbestyrelsen, der fører tilsyn med de virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen. Da enkelte tilsynsopgaver varetages af amtsrådene, f.eks. tilsyn med vindmøller, foreslås bestemmelsen ændret i overensstemmelse hermed, således at den delte kompetence mellem amtskommune og kommune fremgår af bestemmelsen. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i fordelingen af opgaver mellem amtskommuner og kommuner.

Til nr. 6.

Formålet med forslaget er at give miljø- og energiministeren hjemmel til at fastlægge den lovpligtige